

былъ принуденъ Българинѣтъ да плаща на Патрика и неговиты Владыцы?

О. Тѣ были много и сѣкакви, а по-главнити еж слѣдующити: дань за Великѣтъ Черковаж, — за Божій-Гробъ, — за Св. Синаж, — за Св. Горж, които нарочно ходяли да събирать калугери, придружени съ по единъ колджія; — дань владичнина, — Филотимо, — Вули за вѣнчило първо, — второ, двойно и тройно, — за трете, колкото повече откъсняли ненаситнити Владыцы, дань, отъ попове и духовници, — Ембатикъ, Воитія, — дань отъ чърковы и монастыри, — дань за миро, — освященіе чърковы и Антиминсы, — дань на мъртъвци и другы много, които ако неможялъ нѣкой сыромахъ да плати, тяжко му! скоро Владиката и ясакчїити му, хората му го наказвать, бїжтъ, запирають въ тѣмницѣ, или му продавать добытъка, овцѣты, коклиты и чергыты, ако има таквызи; сичко това българскый народъ е теглилъ до вѣмьята на Султана Махмуда II, отъ когато начнѣлъ пакъ малко-по-малко да проглѣдва и да моли царското правителство, да го освободи отъ това толкози тяжко за него фенерско тегло.

Освобожденіето на Българыты отъ Фенерското тегло, и изгонваніето на гърцкыя языкъ отъ българскыты чъркови и училища.

II. Какъ сѣ наченжли Българити, да ся избавятъ отъ униженіето на гърцкыты Деспоты?

О. Когато възлѣзълъ на Османскыя прѣстолъ прѣобразовательтъ на турскѣтъ държавж, Султанъ Махмудъ II, (1808) провъзгласилъ чрѣзь високий си Хат-и-Шерифъ Танзимата, който давалъ свободж на неговиты подданныи да си служатъ на религыжтъ свободно, и да си въздигнѣтъ училища да ся учять, то и Българити тогава ся заловили, та си понаправили тукъ-тамъ училища, каквото е было Габровското подъ